

гора, а турцитѣ бѣха въ низко. Тукъ почна своята работа и нашето оржие; жестокъ бой, турцитѣ обърнаха грѣбъ и почнаха да бѣгатъ, а ние „ура“ и следъ тѣхъ и ги гонихме близу до село *Митровци*. Следъ това се върнахме победоносно въ манастира. Турцитѣ бѣха изгубили много вещи, които се паднаха намъ: турски шинели, ботуши, фесове, вещи и малко пари; а една дебела черкезка глава накичи вратата

— 29 —

на манастира Св. Иванъ.

Една турска пушка подарихме на нашия воевода г. Панайотъ, а той подари 4.¹⁷⁾) Тукъ вечеряхме, калугеритѣ ни нагостиха добре, после легнахме и спокойно се наспахме, като имахе, за безопасностъ, постове вредъ наоколо.¹⁸⁾)

Манастиръ Св. Иванъ

9 VII 1876 г.

петъкъ

Огрѣ ни хубавъ день. Прегледахме, дали нѣкои отъ хората ни липсватъ. Богъ даде, щото нито единъ отъ насъ да не е нито раненъ, нито убитъ. Отидохме да разгледаме бойното поле, гдето бѣха турцитѣ. По червената трева се познаваше, че мнозина отъ тѣхъ сѫ били убити и ранени, но турчинътѣ не оставя и мъртвия другаръ на бойното поле, а го натоварва на гърба и бѣга съ него. Поради това не може да се знае колко имъ сѫ загубитѣ, но сигурно трѣба да сѫ били голѣми, това личи отъ тѣхната кръвъ.

Тукъ нашиятъ воевода г. Панайотъ ме награди, като ми даде назначение за постояненъ четоводъ; въ заповѣдъта съмъ много похваленъ.

Въ около 9 часа този денъ единъ българинъ съобщи

— 30 —

че идатъ турци; ние веднага заехме позициите си.

Изведнажъ чухме влѣво отъ насъ, задъ едно бѣрдо, стрелба съ оржия и пушки. Какво ще е това?

Ето що било: вчера разгонихме ония 500 черкези, които бѣгайки отиватъ въ Берковица и съобщаватъ за насъ, че сме въ манастира Св. Иванъ. Въ Берковица има турски гарнизонъ, който веднага изпраща една дружина низами, 400 черкези и, колкото разбрахме, 500 конника. Но тѣ пакъ не посмѣли да ни нападнатъ отпредъ като вчера, а намислили да ни се явятъ въ тила. Така и направили, но като тръгнали за нашия тилъ, натъкватъ се на Филиповата чета,

¹⁷⁾ Въ Арх. Н. Б. подъ № 8359 се пази отъ този денъ едно писмо на Хитова до жена му. Той означава, че е въ Чипровци живъ и здравъ, но пише накъсно, защото нѣма време.

¹⁸⁾ Минцове или лири не е означенено.